

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 13CoP/67/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1224200976
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Benkovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:1224200976.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Benkovičovej a sudcov JUDr. Daniela Ilavského a JUDr. Táne Šefčíkovej, vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: A. B. C. A., narodená XX.XX.XXXX, zastúpená kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, Vazovova 7/A, Bratislava, dieťa matky: D. A., narodená XX.XX.XXXX, bytom E. XX/X, F., zastúpená splnomocnencom: SHM PARTNERS, s. r. o., Svätoplukova 28, Bratislava, IČO: 47 235 616, a otca: G. H. C., narodený XX.XX.XXXX, bytom I. XXXXX/X, F., zastúpený splnomocnencom: Advokátska kancelária SEMANČÍN & PARTNERS, s. r. o., Bottova 2A, Bratislava, IČO: 50 567 942, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní otca proti uzneseniu Mestského súdu Bratislava II č. k. 59P/33/2024 – 126 z 15. apríla 2024, takto

rozhodol:

- I. Uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Mestský súd Bratislava II, ako súd prvej inštancie, odvolaním napadnutým uznesením návrh zamietol (I. výrok). O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (II. výrok).

2. Prvoinštančný súd vec právne posúdil podľa § 1, § 2 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku (ďalej aj „CMP“), § 325 ods. 1, § 326 ods. 1, § 329 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“), čl. 3, čl. 18 Dohovoru o právach dieťaťa a dospel k záveru o nesplnení podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré má mať výnimočný charakter a súd ním môže uložiť povinnosť, nie priznať právo, teda môže z hľadiska riadnej výchovy nariadiť povinnosť odovzdať dieťa do starostlivosti druhého rodiča alebo toho, koho označí súd a môže tiež zveriť dieťa do starostlivosti fyzickej alebo právnickej osoby, ale nemôže rozhodnúť o zverení dieťaťa na čas do skončenia konania do osobnej starostlivosti jedného z rodičov, ale môže rozhodnúť o tom, že jeden z rodičov je povinný odovzdať dieťa druhému rodičovi za splnenia zákonných podmienok. Konštatoval, že maloletá sa nenachádza v situácii vyžadujúcej riešenie v podobe vydania neodkladného opatrenia, v súčasnej dobe je v starostlivosti otca nepretržite od februára 2024 s vedomím a súhlasom matky, pričom z návrhu otca, ako aj z vyjadrenia matky nevyplýva úmysel matky domáhať sa realizácie striedavej starostlivosti či výkonu súdneho rozhodnutia, pretože samotná matka nechce maloletú vystavovať ďalšiemu tlaku a vyjadrila sa, že nebude vymáhať styk s ňou, preto nemal za preukázanú naliehavosť dočasnej úpravy, ani ohrozenie života, zdravia alebo priaznivého vývoja maloletej či ich narušenie. Nespochybňoval otcem uvádzané skutočnosti a ani ich nezľahčoval, pokiaľ ide o suicidálne pokusy maloletej, nebolo však osvedčené, že tieto možno pripísať iba negatívne mu výchovnému pôsobeniu či správaniu sa matky, pričom vyhlásenie maloletej a správa od psychologičky majú svoju výpovednú hodnotu, no podľa vyjadrenia matky po incidente zo dňa 10.02.2024, kedy sa maloletá poškodila, matku objala a vyjadrila vôľu mať riadnych rodičov a nevôľu byť uprostred toxického vzťahu. Situáciu považoval za vážnu, avšak apeloval na otca

ohľadne jeho povinnosti v prípade potreby zahrnúť do riešenia problémov aj matku na to, aby sa situácia na strane maloletej stabilizovala, a aby nedošlo k narušeniu vzťahu matky a dcéry. Súčasná situácia podľa súdu prvej inštancie nevyvoláva nevyhnutnosť a naliehavosť potreby zabezpečiť ochranu práv a právom chránených záujmov maloletej, a teda potrebu dočasnej úpravy pomerov účastníkov konania.

3. O trovách prvoinštančného konania rozhodol podľa § 52 CMP, a to napriek tomu, že zástupca matky navrhoval vo vyjadrení priznať matke náhradu trov konania, hoci zamietnutie návrhu otca nemožno považovať za zjavne bezdôvodný, keďže motívom podania jeho návrhu bola ochrana maloletej vzhľadom na jej aktuálny psychický stav, teda žiadne okolnosti nezistil pre priznanie trov konania matke.

4. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal otec v zákonnej lehote odvolanie a žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že jeho návrhu vyhovie, eventuálne ho zruší a vráti súdu prvej inštancie na opätovné rozhodnutie.

5. Považoval napadnuté rozhodnutie za zmätočné a nedostatočne odôvodnené, nepreskúmateľné a tiež za arbitrárne. Vyčítal prvoinštančnému súdu jednostranné dokazovanie a neobjektívne prihliadnutie iba na argumentáciu matky, ktorú nadradil bez odôvodnenia nad jeho argumentáciu, prejavenu vôľu maloletej, nad názor úradu práce, ako aj názor psychologičky, dôkazy ignoroval a nevysporiadal sa s nimi. Prvoinštančný súd ignoroval a nevysporiadal sa so závermi Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, odbor sociálnych vecí, ktorý navrhol vyhovieť jeho návrhu, preveril jeho možnosti výlučnej starostlivosti o maloletú, dopytoval sa v rámci preverenia v návrhu uvedených skutočností u neho, ako aj u matky a tiež u psychologičky maloletej a po zvážení získaných informácií navrhol jeho návrhu vyhovieť, pričom iba na základe vyjadrenia matky, ktorá údajne nechce maloletú vystavovať ďalšiemu tlaku a nebude sa domáhať styku s maloletou, dospel k záveru o nepreukázaní naliehavosti dočasnej úpravy, keď nie je záruka, že tak matka nebude konať a jej vyhlásenie má len informatívnu a deklaratórnu hodnotu, s čím nie je povinná sa matka riadiť a aktuálne má právo vynútiť si styk s maloletou. Jej vyhlásenie je účelové voči súdu a nič jej nebráni zmeniť názor. Poukázal na častú zmenu názorov u matky podľa situácie, v ktorej sa vyskytla, čoho dôkazom je v minulosti jej súhlas so zmenou striedavej starostlivosti na jeho výlučnú bez zmeny súdneho rozhodnutia, pričom po určitom čase sa matka začala maloletej vyhrážať, ak sa k nej nevráti, odchodom zo Slovenska a tiež tak môže urobiť aj v súčasnosti a tým zhoršiť zdravotný a psychický stav maloletej. Výpoveďou matky nie je nepochybne preukázaná skutočnosť a jej výpoveď by nemala mať ani výpovednú hodnotu, keďže ju nemožno dokázať. Okresný súd tiež nevzal do úvahy a nevysporiadal sa so skutočnosťou uvedenou psychologičkou maloletej, ktorá je uvedená aj v správe úradu, keďže predmetom sedení je aktuálne riešenie vzťahu s matkou maloletej a jednoznačne to znamená nedobrý vzťah medzi maloletou a jej matkou, voči ktorej nemá maloletá dôveru a je s ňou v neustálom konflikte, pričom nejde o bežné nezhody dieťaťa v puberte, ale ide o vážne narušenie vzťahu medzi dcérou a matkou, ktorý má dlhodobý a intenzívny dôvod, čo maloletá už nezvládala a siahla až k sebapoškodzovaniu, od ktorého je len krok k pokusu o samovraždu, v dôsledku čoho je daná naliehavosť dočasnej úpravy starostlivosti o maloletú a je preukázané ohrozenie a narušenie priaznivého vývoja, zdravia a až života maloletej, ktorej správanie bolo primárne zapríčinené zlým vzťahom s matkou, keď bola v striedavej starostlivosti oboch rodičov, z ktorého dôvodu maloletá nechce byť v starostlivosti, hoc aj striedavej, svojej matky a jej zdravie bolo ohrozené a bude ohrozené, ak sa späť vráti do predchádzajúcej situácie, keďže matka ho kedykoľvek môže požiadať o vrátenie maloletej, a to aj za predpokladu jej nevôle. Poukázal na zlepšenie stavu maloletej počas doby jeho výlučnej starostlivosti, kedy sa sústredila na školu a začala sa viac venovať pohybovej aktivite, tiež si zlepšila vzťahy s kamarátmi, ako aj so súrodencom a nemá myšlienky sebapoškodzovania. Ak sa situácia v danej chvíli zmení proti želaniu maloletej, jej uzdravenie nebude pokračovať v riadnom priebehu a poukázal na výskumy spájajúcich sebapoškodzovanie so samovražednými pokusmi. Prvoinštančný súd sa s uvedenými v rámci svojej argumentácie nevysporiadal a prihliadol len na akýsi formálny prísľub matky, hoci dôvodom zmeneného a negatívneho správania sa maloletej je práve matka, o čom má súd vedomosť a nekriticky sa spoľahol aj na ďalšie nepreverené konštatovania matky, podľa ktorej ju mala maloletá objasniť po incidente dňa 10.02.2024 a vyjadrila vôľu mať normálnych rodičov a nebyť uprostred toxického vzťahu, pričom matka nekonkretizovala, kedy k takému objasneniu malo dôjsť a ak by tomu malo byť 10.02.2024, uvedené spochybňuje telefonátom maloletej, ktorá od matky odchádzala a odvtedy sa k nej nevrátila. Rovnako neskorší dátum by bol nepravdepodobný, keďže matka bola s maloletou minimálne a v situáciách, kedy k takej situácii nemalo prečo dôjsť, teda prijatie konštatovania matky je nekritické, pričom prvoinštančný súd prihliadol na ničím nepodložené a účelové vyhlásenia matky pred vyjadrením certifikovaného

odborníka, profesionálne zdatných a fundovaných osôb na úrade, ako aj na jednoznačne prednesený názor a želanie maloletej, ktorý potvrdila opätovne vo svojom ďalšom vyhlásení. Na druhej strane pripisuje vinu po nekritickom prevzatí účelovej argumentácie matky jemu, a to z neznámeho dôvodu, pričom nezohľadnil jeho osobu, ktorá podáva pomocnú ruku, aj v minulosti poukazoval na dôležitosť osoby matky v procese výchovy dieťaťa, ako aj to, že by sa maloletá mala k matke vrátiť, ale nebude ju nútiť a primárne má na zreteli jej záujem a potreby. Prvoinštančný súd sa opomenul riadne vysporiadať priamo s postojom maloletej uvedeným vo vyhlásení, ktoré bolo prílohou návrhu a vôbec naň neprihliadol, čo maloletá ťažko znáša, a to vzhľadom na jej rozumovú vyspelosť a schopnosť vnímať situácie, preto žiadala priložiť k odvolaniu jej opätovné vyhlásenie v anglickom jazyku, ktorému pravdepodobne súd plne porozumie a v prípade potreby doručí jeho úradný preklad. Prvoinštančný súd zabagatelizoval vzniknutú situáciu, jeho konštatovanie vyjadrené v bode 23. odôvodnenia uznesenia je zmätočné, nelogické a protirečiaci si, hoci vedel, že maloletá je v jeho starostlivosti od 10.02.2024 a jej psychické rozpoloženie sa zlepšilo a ustáilo. Taktiež mal prvoinštančný súd vedomosť o zlom vzťahu maloletej s matkou počas striedavej starostlivosti, ako aj o zhoršení jej psychického stavu vyúsťujúceho do sebapoškodzovania a nepričinil sa pre zmenu nepriaznivej situácie maloletej, ktorá je u neho vo výlučnej starostlivosti a ani raz nešla k svojej matke, hoci jej v tom nebránil, nebráni a kedykoľvek mohla opustiť jeho domácnosť, avšak naopak vykonala písomné prehlásenie, ktoré je dôkazom slobodného rozhodnutia a pokoja po psychickej stránke. Matku postavil súd prvej inštancie do pozície obrancu, čo vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia a neprihliadol na záujmy a potreby maloletej o poskytnutie ochrany, hoci aj dočasnej, nezvážil návrhy a postoje odborne zdatných a znalých osôb, t. j. psychologičky a zamestnancov úradu, teda dospel k nesprávnemu zisteniu skutkového stavu, čo malo za následok nesprávne právne posúdenie veci.

6. Matka ani kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca nevyjadřili.

7. Krajský súd, ako súd odvolací [§ 3 ods. 5 písm. b) CMP], vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 65 a § 66 CMP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

8. Podľa § 387 ods. 1, ods. 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

9. S prihliadnutím na skutočnosti osvedčené obsahom spisu, odôvodnenie preskúmaného uznesenia i odvolacie argumenty otca, bolo potrebné v odvolacom konaní posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol vecne správne, keď neodkladným opatrením zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia.

10. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia CSP, ak tento zákon neustanovuje inak.

11. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

12. Podľa § 326 ods. 1 CSP v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

13. Podľa § 328 ods. 1 CSP ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

14. V zmysle čl. 41 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov; deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť.

15. Podľa čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa, záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

16. V čl. 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa (ďalej aj „Dohovor“) je zakotvená zásada, že obaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa.

17. Podľa prvej vety čl. 5 Zákona o rodine (ďalej aj „ZoR“), záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú.

18. Neodkladné opatrenie je v zásade prípustné iba v dvoch prípadoch, a to pri potrebe bezodkladne upraviť pomery a pri obave, že exekúcia bude ohrozená. V mimosporových konaniach je umožnené súdu nariadiť neodkladné opatrenie aj v prípadoch verejného záujmu ako najširšej kategórie pokrývajúcej záujem štátu. O návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia môže súd rozhodnúť aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. V konaní o prejednaní návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia na včasné zabezpečenie neodkladnej úpravy je postačujúce, ak účastník osvedčí potrebu nevyhnutnej neodkladnej ochrany práv a právom chránených záujmov a tiež je splnená zákonná podmienka nariadenia neodkladného opatrenia, ak sa osvedčí alebo preukáže aspoň jeden z vyššie uvedených dôvodov na jeho nariadenie. Pre rozhodnutie súdu o neodkladnom opatrení je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie. Ak to povaha veci pripúšťa, súd môže nariadiť neodkladné opatrenie, ktorého obsah by bol totožný s výrokom vo veci samej.

19. Zo zákonnej úpravy neodkladného opatrenia vo všeobecnosti vyplýva, že sa jedná o inštitút, ktorého základnou funkciou je dočasne upraviť pomery účastníkov, pričom nárok (prípadne právo) ktorému sa má poskytnúť dočasná ochrana formou neodkladného opatrenia nemusí byť nepochybne preukázaný, musí však byť osvedčený. Miera osvedčenia sa riadi vždy konkrétnou situáciou. Zo zákonnej úpravy neodkladného opatrenia je tiež zrejmé, že súd pri rozhodovaní o ňom nezisťuje všetky skutočnosti, ktoré by musel zisťovať v prípade konečného rozhodnutia vo veci samej. Súd sa obmedzí len na osvedčenie najzákladnejších skutočností, z ktorých možno vyvodiť nutnosť dočasnej úpravy pomerov, pričom vždy je potrebné posúdiť, či touto dočasnou úpravou pomerov nedochádza k zásahu do základných práv jednotlivých účastníkov konania nad nevyhnutnú mieru a či dočasná úprava pomerov sleduje legitímny cieľ. Súd pri nariadení neodkladného opatrenia sleduje predovšetkým záujem maloletého dieťaťa.

20. Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhal dočasného zverenia maloletej do jeho osobnej starostlivosti s tým, že obaja rodičia budú oprávnení maloletú zastupovať v bežných veciach a spravovať jej majetok, styk maloletej s matkou žiadal neupraviť. Súd prvej inštancie nevzhladol dôvodnosť pre nariadenie neodkladného opatrenia, nakoľko sa maloletá nenachádza v situácii vyžadujúcej riešenie v podobe navrhovaného rozhodnutia, nesporne sa nachádza v starostlivosti otca nepretržite od februára 2024 s vedomím a súhlasom matky, u ktorej nevyplýva úmysel domáhať sa realizácie striedavej starostlivosti, či výkonu súdneho rozhodnutia. Úprava práv a povinností rodičov k maloletej bola vykonaná rozsudkom Okresného súdu Bratislava II č.k. 49P/202/2017-154 zo dňa 14.09.2018, ktorým bolo manželstvo rodičov rozvedené a zároveň bola schválená rodičovská dohoda, podľa ktorej boli obe maloleté deti pochádzajúce z manželstva zverené do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov v týždňových intervaloch, zároveň bol otec zaviazaný k vyživovacej povinnosti na maloleté deti a tiež k úhrade nákladov na školské zariadenia, aktivity, zdravotnú starostlivosť a iné. Z obsahu návrhu otca, ale aj celého spisu vyplýva, že maloletá sa nachádza v starostlivosti otca od 10.02.2024, matka vo vyjadrení k návrhu otca uviedla rešpekt k rozhodnutiu maloletej, nechce vyvíjať na ňu tlak tak ako otec, snaží sa s ňou udržiavať kontakt a stretávať, pričom verí v návrat maloletej, ktorej dáva čas a priestor na vlastné rozhodnutie.

21. Odvolací súd uvádza, že pri nariaďovaní neodkladného opatrenia musia byť osvedčené okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto opatrenie. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia. Preukázanie alebo aspoň osvedčenie skutočností odôvodňujúcich nariadenie neodkladného opatrenia sa posudzuje tak podľa obsahu návrhu, pripojených listín a skutkových okolností z nich vyplývajúcich, ale aj dôvodnosti návrhu z hľadiska právneho posúdenia veci. Účelom neodkladného opatrenia je totiž rýchle a pružné riešenie tej situácie, ktorá vyžaduje okamžitý zásah súdu (porovnaj Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2MCdo 3/2010).

22. Odvolací súd sa stotožňuje so správnosťou uznesenia súdu prvej inštancie o nedôvodnosti požadovaného návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia a s prihliadnutím na odvolacie

námietky otca uvádza, že sú jednoznačne dôkazom nepochopenia inštitútu neodkladného opatrenia, ktorého predpokladom je potreba bezodkladnej úpravy pomerov, teda naliehavosť situácie, potreba okamžitého zásahu z hľadiska ochrany života a zdravia dieťaťa, ale vychádzajúc z obsahu spisu táto nevyhnutnosť nevyvstala. Napriek skutočnosti, že maloletá sa má v zmysle posledného právoplatného rozsudku nachádzať striedavo v starostlivosti matky a otca, aktuálne za nesporného stavu zo strany oboch rodičov je od 10.02.2024 v starostlivosti otca, čo predstavuje faktický stav a tento stav aj s prihliadnutím na vyjadrenie matky, ktoré má značnú relevanciu pre posúdenie dôvodnosti návrhu, a teda posúdenie naliehavosti situácie opodstatnenie. Otec si podstatu a význam neodkladného opatrenia zamieňa s rozhodnutím vo veci samej, v ktorom konaní danému rozhodnutiu musí predchádzať riadne a dôkladné dokazovanie, v ktorom je súd povinný zistiť skutočný stav veci a v rámci neho prihliadať na všetky dôkazy, tieto vyhodnotiť jednotlivo, ako aj vo vzájomnej súvislosti, ktorý priestor sa však pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení neposkytuje, avšak uvedené neznamena, že súd sa pri rozhodovaní nezaobrá naliehavosťou, potrebou ochrany života a zdravia maloletého dieťaťa, a teda dôvodnosťou dočasnej úpravy pomerov účastníkov konania, avšak pomerov právnych a nie pomerov faktických. Faktický stav je taký, že maloletá sa nachádza v starostlivosti otca, tento stav matka aktuálne rešpektuje, nevyvíja na maloletú žiaden tlak, keďže opak nebol ničím preukázaný a potvrdzuje ho aj vyjadrenie matky k samotnému návrhu. Ani tvrdenia otca o častej zmene názorov matky nemajú relevanciu pre iné posúdenie dôvodnosti jeho návrhu a správnosti uznesenia súdu prvej inštancie. Obavy otca o možnom požadovaní vrátenia maloletej do starostlivosti matky sú v tomto štádiu iba ničím nepodložené a hypotetické, v rozpore so samotným písomným vyjadrením matky k predmetnému návrhu. Okolnosti, pre ktoré sa maloletá rozhodla nevrátiť do starostlivosti matky v rámci striedavej starostlivosti nemajú v tomto štádiu relevanciu pre navrhované rozhodnutie, tieto budú podstatné pre konanie vo veci samej za predpokladu podania riadneho návrhu zo strany ktoréhokoľvek z rodičov, a teda ich dôvodnosť vo vzťahu k posudzovaniu správnosti napadnutého uznesenia nehodnotí odvolací súd pozitívne.

23. Pokiaľ sa otec odvoláva na názor úradu práce a jeho osôb odborne zdatných na vyjadrenie sa k dôvodnosti požadovaného návrhu, v tomto smere odvolací súd poukazuje na doposiaľ nevykonané potrebné dokazovanie vo veci posúdenia zmeny výchovného prostredia maloletého dieťaťa. Úrad práce síce posudzoval bytové podmienky na strane otca, no nevykonal výsluch maloletej a hoci mal informácie od psychologičky maloletej, predmetné zistenia môžu mať relevanciu v konaní vo veci samej a nie v danom prípade, keď ako bolo uvedené, nebola preukázaná naliehavosť riešenia pomerov účastníkov konania.

24. Ani poukaz otca na správu psychológa (správa z poradenských stretnutí), podľa ktorej je predmetom sedenia riešenie vzťahu maloletej s matkou, neopodstatňuje bezodkladnú úpravu pomerov, keď samotný zlý vzťah medzi maloletou a jej matkou, tak ako tvrdí otec, hoci v správe z poradenských stretnutí sa uvádza konflikt maloletej s matkou a nekonštatuje sa samotný zlý vzťah, rovnako vyhlásenie maloletej priložené otcom potrebu dočasnej úpravy pomerov samo o sebe nezakladá, avšak ako už bolo uvedené, môže mať opodstatnenie vo veci samej o zmenu výchovného prostredia dieťaťa.

25. Odvolacie námietky otca, ktorý v odvolaní výrazne kritizuje rozhodnutie súdu prvej inštancie a považuje ho za zmätočné, nepreskúmateľné a arbitrárne, však nepovažoval odvolací súd vôbec za dôvodné, napadnuté uznesenie nie je dôkazom svojvôle súdu, ľahkovážneho prístupu či nezáujmu o život a zdravie maloletého dieťaťa.

26. V napadnutom rozhodnutí nebolo povinnosťou súdu prvej inštancie sa osobitne vysporadúvať s nepodstatnými dôkazmi pre prejednanú vec, keďže ako už bolo uvedené, navrhované rozhodnutie je iba dočasnej povahy, ktorého predpoklady boli vysvetlené vyššie, a to aj súdom prvej inštancie, ktoré však súd prvej inštancie, ani odvolací súd nevzhladol.

27. Preto odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

28. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP.

29. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 CMP), môže mu súd uložiť pokutu do 1 000,- eur (§ 382 ods. 1 CMP), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 CMP) alebo odňať maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnené premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 CMP) a to všetko aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 CMP).